

त्रयाणां इंद्रादिलोकेन सह त्रयाणामुपरि ब्रह्मलोके कुरुक्षेत्रे सेवीक्रममुक्तिस्थानं प्राप्नोतीत्यर्थः नयंति परमांगतिमिति मुक्तिफलदर्शकवाक्यशेषात् अत्र कुरुक्षेत्रपदेन काश्येव काशीश्वरस्य तीर्थेषु स्नात्वा भरतसत्तम सर्वव्याधिनिर्मुक्तो ब्रह्मलोके महीयत इत्यनेन समानार्थत्वात् तथा च पाठक्रमोक्तमर्थक्रमस्य बलवत्त्वात् पृथिव्यां नैमिषं पुण्यमंतरिक्षे च पुष्करमित्यतः परं येवसंतिकुरुक्षेत्रे तेवसंति त्रिविष्टपे इत्ययं यथोद्घृत्यः अत्र न चोपक्रमोपसंहारैकं रूप्येण प्रसिद्धकुरुक्षेत्रस्य प्राकरणिकत्वेन तीर्थांतरवद्वाराणस्यास्तत्प्रकरणपठितत्वात्तदंगत्वं स्यादिति वाच्यं प्रकरणाह्निगस्य बलीयस्त्वात् तथा हि तेवसंति त्रिविष्टपे स्वर्गलोके महीयत इत्यादिवाक्यशेषात् स्वर्गप्राप्तिरेव कुरुक्षेत्रफलमवगम्यते न चात्र त्र्यं त्रिविष्टपादिपदं ब्रह्मलोकपरं कर्तुं शक्यं ब्रह्मवेदी कुरुक्षेत्रमिति वाक्यशेषविरोधात् तत्र च वेदीशब्देन तस्य कर्मभूमित्वावगमात् तेषां कुरुक्षेत्रं वेदि रासीदिति तैत्तिरीयकब्राह्मणात् तेषां कुरुक्षेत्रं देवयजनमासेति शतपथश्रुतेश्च न च कर्मभूमेर्विद्याफलप्रदत्वं युज्यते कर्मणा पितृलोको विद्यया देवलोक इति तयोः फलभेदश्रवणात् पितृलोकः स्वर्गलोकः देवलोकः ब्रह्मलोकः वाराणस्यास्तु ज्ञानभूमित्वं सर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं एतदेवात्र पांसवोपिकुरुक्षेत्राद्वायुना समुदीरिताः अपि दुष्कृतकर्माणं नयंति परमांगतिमिति प्रदर्शयदक्षिणेन सरस्वत्या उत्तरेण दृषद्वतीं येवसंतिकुरुक्षेत्रे

त्रयाणामपिलोकानां कुरुक्षेत्रं विशिष्यते ॥ पांसवोपिकुरुक्षेत्राद्वायुना समुदीरिताः ॥ ३ ॥ अपि दुष्कृतकर्माणं नयंति परमांगतिं ॥ दक्षिणेन सरस्वत्या उत्तरेण दृषद्वतीं ॥ ४ ॥ येवसंतिकुरुक्षेत्रे तेवसंति त्रिविष्टपे ॥ कुरुक्षेत्रे गमिष्यामि कुरुक्षेत्रे वसाम्यहं ॥ ५ ॥ अप्येकां वाचमुत्सृज्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ब्रह्मवेदी कुरुक्षेत्रं पुण्यं ब्रह्मर्षिसेवितं ॥ ६ ॥ तस्मिन्वसंतियेमर्त्या न तेशोच्याः कथंचन ॥ ७ ॥

त्रेतेवसंति त्रिविष्टपे इत्यनंतरं श्लोकेन प्रसिद्धकुरुक्षेत्रफलं प्रदर्श्यते न चैतदेव पूर्वश्लोकेन स्तूयत इति वाच्यं श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धिबलात्तस्य भूतार्थवादत्वे संभवत्यभूतार्थवादत्वोपगमस्यायोगात् वाल्मीकीये मोक्षोपायेषु छायासूचीतापसूचीमुख्यसूचीति च त्रिकं त्रिकोणं तपसा पूतं वाराणस्याः समं कृतं गतास्तेन त्रिकोणेन ये केचिदिह जंतवः वायवः पांसवो वापि तेपि मुक्तिपरांगता इति भंग्यंतरेण पूर्वश्लोकार्थस्य प्रत्यभिज्ञानात् तथा च यद्यपि काश्याः कुरुक्षेत्रांगत्वं प्रकरणात्प्रसक्तं तथापि योग्यतया फलतारतम्यलिङ्गान्न तत्संभवति सांनिध्यात्तु परस्परकांक्षादिकमुत्थाप्यतीर्थांतरशेषीभूतस्यापि कुरुक्षेत्रस्य काशीशेषत्वं ज्ञेयं तथा षाशेषितामिव पांसवोपिकुरुक्षेत्र इत्यर्थवादेन मुक्तिफलशेषितां अविमुक्तसंज्ञस्य कुरुक्षेत्रस्य व्यवस्थापयन्सहैकवाक्यतांगत्वात् प्रसिद्धकुरुक्षेत्रस्याविमुक्तशेषतांगमयति तथा चायं पांसवोपीत्यादिश्लोकद्वयार्थः यो परमगतिप्रदां काशीं गंतुमिच्छति ते कुरुक्षेत्रे वसेयुरिति तेवसंति त्रिविष्टपे इति तु योगांगफलवद्गुणफलमिति प्रागुक्तं न विस्मर्त्तव्यं तत्सिद्धं सर्वेषां तीर्थानां कुरुक्षेत्रप्रापकत्वं कुरुक्षेत्रस्य तु काशीप्रापकत्वमिति ॥ २०३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥